

ERNI KRUSTEN

Täna saab Eesti NSV teeneline kirjanik Erni Krusten 70-aastaseks. Umbes kolmandik neist aastast on möödunud Rakvere rajoonis.

Muraste mõisa aedniku poeg omandas isa oskused ja suure armastuse elava looduse vastu. Lisandus anne oma tähelepanekuid loodusest ja inimesest haaravalt kirjavormi valada.

Erni Krusten tuli Virumaale 1930. aastate alguses. Lühemat aega elas ta Rakvere linna külje all Ussimäe talus, kus ta sealse peremehe, pankrotistunud notari juures aednikuna töötas. Elust seal saame värvika pildi lühipalades «Homo homini...» («Lonkur kell») ja «Härra Krusten, võtke saia!». Pärast lühikest eemalolekut Virumaalt tuli Erni Krusten 1935. aastal Viru-Jaagupi lähedale Voore küllasse Kruusimäe tallu. See metsäärne vaikne talu sai paljudeks aastateks kirjaniku koduks. Aedniku- ja metsatöö kõrvalt leidis ta aega ikka ja jälle sulge haarata. Seal on valminud kõik need tööd, mis ilmusid enne 1940. aastat «Loomingu» veergudel ja mis on koondatud 1941. aastal väljaantud kogumikku «Pime armastus». Sealsamas kuulis Krusten esimest korda ka loost,

mis sai aluseks romaanile «Noorte südamed».

1940. aasta viis kirjaniku Tallinna, kus ta töötas ajakirja «Viisnurk» toimetuses sekretärina. Saksa okupatsiooni süngel aastail tõmbus Erni Krusten taas Voore külla metsatallu. Mõnda aega tegutses ta aednikuna ka Kullaaru riigimõisas. Okupatsiooni lõpuperioodil tuli kirjanik Rakvere linna, elades lühikest aega Kalinini tänava majas nr. 39. Aastail 1944/45 siirdus E. Krusten veel aednikutööle Roodväljale ja seejärel Veltsi. Veltsi puukooli esimesed õnnapuud sellest ajast on kirjaniku töö ja hoole tulemus. Sealt on pärit ka autobiograafiline lugu «Õnnestunud külv».

1945. aasta sügisel tuli Erni Krusten Rakverre. Tema elupaigaks sai Gagarini pst. maja nr. 17 ja nüüd alustas ta juba Eesti NSV Kirjanike Liidu liikmena tegevust vabakirjanikuna. Siin valmis romaan «Noorte südamed» jpm.

1956. aastast peale elab kirjanik Tallinnas. Süviti kutsub teda Käämu kivine rand.

Õnnitleme Erni Krustenit ja soovime talle head tervist, et tal jätkuks jõudu luua meile veel palju suurest ja hellast tundest õhkunud lugusid inimesest ning loodusest